เขียนโดย ภาษาสยาม
วันอังคารที่ 16 กันยายน 2008 เวลา 16:40 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 09 พฤษภาคม 2009 เวลา 16:36 น.

กาพย์ยานี ๑๑

คณะและพยางค์

บทหนึ่งมี ๒ บาท ๔ วรรค บาทที่ ๑ เรียกว่า บาทเอก บาทที่ ๒ เรียกว่า บาทโท

วรรคที่ ๑ และ ๓ มี ๕ คำ ส่วนวรรคที่ ๒ และ ๔ มี ๖ คำ ๑ บทมี ๒๒ คำ (๑ บาท มี ๑๑ คำ)

สัมผัส

กาพย์ยานี ๑๑ มีสัมผัสในบท ๒ แห่ง คือ

๑. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๑ สัมผัสกับคำที่ ๑ หรือ คำที่ ๒ , ๓ ของวรรคที่ ๒ ของบาทเอก

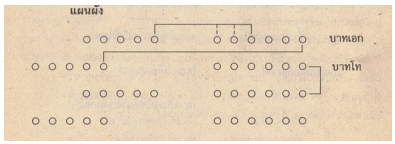
ส่วนในบาทโทนั้น ปัจจุบันมีผู้นิยมแต่งให้สัมผัสเช่นเดียวกับบาทเอก แต่มิได้ถือเป็นสัมผัสบังคับ

๒. คำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๓

สัมผัสระหว่างบท คือ คำสุดท้ายของบท สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ ๒ ในบทต่อไป

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันอังคารที่ 16 กันยายน 2008 เวลา 16:40 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 09 พฤษภาคม 2009 เวลา 16:36 น.

แผนผัง

ตัวอย่าง

พระเสด็จโดยแดนชล ทรงเรือต้นงามเฉิดฉาย

กิ่งแก้วแพร้วพรรณราย พายอ่อนหยับจับงามงอน

นาวาแน่นเป็นขนัด ล้วนรูปสัตว์แสนยากร

เรือริ้วทิวธงสลอน สาครลั่นครั่นครื้นฟอง

(กาพย์เห่เรือเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร)

ที่มา หนังสือการแต่งคำประพันธ์ ประยอม ซองทอง